

Editorial

Revista
de
Girona

La democràcia inacabada

El període comprès entre les últimes eleccions catalanes i els propers comicis municipals hauria hagut de servir perquè els polítics en actiu reflexionessin a fons sobre les causes de l'altíssim nivell d'abstenció enregistrat en la darrera consulta i, animats d'un autèntic propòsit d'esmena, busquessin de debò la manera de superar una situació democràticament anòmala.

No sabem si ho han fet. Justícia i Pau de Girona, en canvi, sí que s'ha preocupat pel problema; els seus responsables han difós un document en el qual proposen mesures concretes per tal de revifar i incrementar l'atenció de la ciutadania per la cosa pública: que s'activin mecanismes per a la participació continuada de la gent, que es promoguin agrupacions d'electors, que s'apliqui la fórmula de les llistes obertes, que es reguli la durada dels mandats, que es reformi el sistema de finançament dels partits...

El document gironí de Justícia i Pau diu que «la democràcia perd consistència si no té capacitat de créixer i d'innovar». Els responsables catalans d'un moviment paral·lel, Cristianisme i Justícia, van dir fa temps que la nostra era una «democràcia de baixa intensitat». L'historiador francès Pierre Rosanvallon estudia aquest fenomen en un llibre titulat *La democràcia inacabada*. Ve a dir que la política és massa important per deixar-la només a mans dels polítics i que els ciutadans, a més de ser electors cada ics anys, han de vigilar i denunciar constantment el dia a dia de l'acció política.

Convé, doncs, que la democràcia formal esdevingui cada cop més participativa i que, paral·lelament a l'actuació dels partits, es promoguin i estimulin les activitats de les organitzacions cíviques i les iniciatives dels moviments socials. Mentre no es faci així, patirem les xacres de l'abstencionisme, el *passotisme* i la baixa intensitat d'una democràcia a mig fer.

Noves seccions: El lector potser haurà advertit que des del començament d'any han desaparegut dues seccions fixes dels últims anys de la Revista. L'espai *Locus amoenus* ha deixat pas al titulat *Interiors*, evocador d'indrets de la memòria col·lectiva. El lloc de les *Marques de biblioteca* l'ocupen ara els *Apunts del natural*, a través dels quals els artistes plàstics mostren el procés de creació que va des del primer esbós fins a l'obra definitiva.